

LETËRA E PËRGJITHËSHIME E APOSTULLIT IAKOB

KAPTINA I.

¹ Iakobi, shërbëtori i Perëndisë edhe i Zotit Iesu Krisht, mbë të dy-mbë-dhetë farat qi janë shpërdamë, falemi *me shëndet*.

² Kujtonia për qish-do gëzim, o vëllazën, kur të bini mbë qish-do farë ngasëjesh,

³ tue ditunë se provimi i besësë tuei punon durim,

⁴ edhe durimi le të ketë punë të kullutë, qi të jeni të kullutë edhe të tanë, pa qenunë të mangutë as mbë ndonji gja.

⁵ Edhe ndë i mengoftë dituni ndonjianit prei jush, le të lypi prei Perëndisë qi u ep të gjithëve pa kursim, e nukë qarton; edhe ka me iu dhanë.

⁶ Por le të lypi me besë, pa qenunë me dy mendie, sepse ai qi ashtë me dy mendie i përgjan valësë detit qi tundetë prei erës' edhe përiqetë.

⁷ Sepse ai nieri le të mos kuitojë se ka me marrë gja prei Zotit.

⁸ Nieriu me dy mendie *ashtë'* i paqindrueshim mbë gjith' udhët e veta.

⁹ Le të mburretë pra vëllai i përunjëjtë ndë të naltët të vet,

¹⁰ e i pasuni ndë të përunjëjtë të vet, sepse ka me shkuem porsi luleja e barit.

¹¹ Sepse leu dielli bashkë me vapënë, edhe thau barinë, edhe luleja e ati ra, edhe bukuria e faqes' ati hupi; kështu edhe i pasuni ka me u vyshkunë nd'udhët të veta.

¹² Lum ai nieri qi duron ngasëje, se si të provohetë ka me marrë kunorën' e jetësë, qi ua ka zotuem Zoti atyneve qi duen' ate.

¹³ Kur të ngitetë kushi, le të mos thotë, se ngitetë prei Perëndiet; sepse Perëndia s'ngitetë prei së këqish, edhe ai s'ngjet kend.

¹⁴ Por gjithë-se-cilli ngitetë tue u tërhiëkun' e tue u gënjem prei dëshërimit,

¹⁵ mbasandai dëshërimiti mbarset' e piell fajinë, edhe faji si të bahetë, piell vdekënë.

¹⁶ Mos gënjehi, o vëllazënit' e mi të dashunë.

¹⁷ Qish-do e dhan' e mirë, edhe qish-do dhunëti e kullutë ashtë prei së nalti, edhe sdrip prei Atit dritavet, qi mb'ate s'ka të ndërrueme, a të këthyeme hieje.

¹⁸ Prei dashunimit vet na puell me fjalën' e së vërtetësë, qi të jemi nji pem' e parë e krietyravet ati.

¹⁹ Përandai, o vëllazënit' e mi të dashunë, qish-do nieri le të jet' i shpeitë mbë të ndëgjuemit, i vonë mbë të folunit, i vonë mbë zemërim,

²⁰ sepse zemërimi i nieriu s'punon dreitënin' e Perëndisë.

²¹ Përandai si të hethni tej qish-do palavi e të tepruemit' e së keqesë, pritni me butësinë fjalënë qi ka bimë ndër ju, qi ajo mundetë me shpëtuem shpirtënatë tuei.

²² Edhe bahi asish qi e bajënë fjalënë, e jo vetëm' asish qi e ndëgjojnë, tue gënjem vetëhenë tuei.

²³ Sepse ndë ndëgjoftë kushi fjalënë, e të mos e bajë, kyi i përgjan nji nieriu qi shikon faqen' e vetiut ndë pasqyrët,

²⁴ sepse e shikoi vetëhenë, edhe iku, edhe përnjiherë e harroi se si ishte.

²⁵ Por ai qi ulet' e shikon ndë të kullutënë ligjën' e së lirësë, edhe qindron *mb'ate*, kyi si të bahetë jo asi qi ndëgjon e harron, por asi qi ban punënë, kyi ka me qenun' i lumunë ndë punët të vet.

²⁶ Ndë duketë kush ndër ju se ashtë' i feshim, edhe s'i ve fre gjuhësë vet, por gënjen zemërën' e vet, feja e këti *ashtë'* e kotë.

²⁷ Feja e këthiellët' edhe e papugame për-anë Perëndisë edhe Atit ashtë këjo: Me vum' ore të vorfën e *gra* të veja ndë shtrëngimt t'atyne, me rueitunë vetëhenë të pa-shgryem prei botet.

KAPTINA II.

¹ Vëllazënit' e mi, mos kini besën' e të lavdueshimit Zotit t'ynë Iesu Krishtit me të mbaitëme anë.

² Sepse ndë hyftë ndë përmbëledhëjet tuei *ndonji* nieri qi ka unazë t'artë me petëka të shkëlqyeme, e të hyjë edhe një i vobek me petëka të shgryeme,

³ edhe do të veni ore ate qi vesh petëkun' e shkëlqytë, edhe të thoni: Ti rri këtu mirë, edhe të vobegut t'i thoni: Ti rri atie; a: Rri këtu përposh vendit kambëvet mia,

⁴ a s'jeni ju pra asish qi mbani anë, edhe u batë gjyqëtarë mendimesh të këqia?

⁵ Ndëgjoni, o vëllazënit' e mi të dashunë. Nukë sgjodhi Perëndia të vobegjit' e kësai bote të pasunë ndë besët, edhe trashigimtarë t'asai mbëretënisë qi u zotue atyne qi duen'ate?

⁶ Por ju shpërnderuetë të vobegunë. Nuk' u shtrëngojnë juve të pasunitë, edhe ata u tërhiëkinë juve ndëpër gjukatat?

⁷ Nukë nemin' ata emënin' e mirë qi jeni qjueitunë me ate?

⁸ Ndë rueitshi ligjën' e mbëretit, mbas shkronjësë: "Të duesh t'afërminë tat porsì vetëhenë tate", mirë bani,

⁹ por ndë mbani anë, bani faj, e qartohi prei ligjësë si asish qi kapërceni porosinë.

¹⁰ Sepse ai qi të ruejë gjithë ligjënë, edhe të fëjëjë mbë një *punë*, ashtë bamë fajtur i të gjithave.

¹¹ Sepse ai qi tha: "Mos kurvënojs", tha edhe: "Mos vrasish". Por ndë mos kurvënofsh, por të vrasish, ke kapërcyem ligjënë.

¹² Kështu flitni edhe kështu bani, sikur keni me u gjkuem prei ligjësë së lirësë,

¹³ sepse gjyqi *ka me qenun'* i papërdëlllyeshim mb'ate qi s'bani përdëllim, edhe përdëllimi mburretë kundrë gjyqit.

¹⁴ Qish dobi asht', o vëllazënit' e mi, ndë thashtë kushi se ka besë, e të mos ketë vepëra? Mos mundetë besa me shpëtuem ate?

¹⁵ Ndë qoftë se vëllai a motëra janë lakuriq, edhe u mengon ushqimi i përditëshim,

¹⁶ edhe t'u thot' atyne ndonji prei jush: Shkoni ndë paqtim, ngrofi e ngihi; e të mos u epni ato qi kanë nevojë për korpinë, qish dobi ashtë?

¹⁷ Kështu edhe besa, ndë mos pastë vepëra, asht' e vdekëtë prei vetiut.

¹⁸ Por do të thotë kushi: Ti ke besë, e unë kam vepra, difto-më besënë tate prei vepëravet tua, edhe unë kam me të diftuem besënë t'eme prei vepëravet mia.

¹⁹ Ti beson se Perëndia ashtë një, mirë ban; edhe diajtë besojën' edhe dridhenë.

²⁰ Por a don me e marrë vesht, o nieri i kotë, se besa pa vepëratë asht' e vdekëtë?

²¹ Abrahami ati ynë a s'duel i dreitë prei vepërash, kur pru Isaakunë të birin' e vet mbi therorenë?

²² Shef se besa vepëronte bashkë me vepërat' e ati, edhe besa u ba e kullutë prei vepëravet?

²³ Edhe u mbush shkronja qi thotë: "Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, edhe iu ngjef për dreitëni", edhe u qjueit "miku i Perëndisë".

²⁴ Shfimi pra se nieri u del i dreitë prei vepërash, edhe jo prei besës vetëmë?

²⁵ Por kështu edhe Raaba kurva a nukë duel e dreitë prei vepërash, kur priti të laimitë, edhe i nxuer prei një tietër udhe?

²⁶ Sepse sikurse korpi pa frymë asht' i vdekëtë, kështu edhe besa pa vepërat' ashtë e vdekëtë.

KAPTINA III.

¹ Mos bahi shumë mieshtra, o vëllazënit' e mi, tue ditunë se kemi me marrë gjukim ma të math,

² sepse të gjithë fëjeimë mbë shumë *punë*. Ndë mos fëjeftë kushi me fjalë, kyi *ashtë* nieri i kullutë, i fuqishim me i vumë fre edhe gjithë korpit.

³ Qe tek u vemë frenatë n'gojë të kualvet, qi të bindenë mbë ne, edhe tërhiëkimë gjithë korpin' e atyne.

⁴ Qe edhe barkatë qi janë kaqi të mëdha, edhe shtyhenë prei erënash forta, edhe tërhiënenë prei *nji* temoni të vogëlë, atie ku të detë guvernori.

⁵ Kështu edhe gjuha *ashtë nji* cop' e vogëlë, por mbahetë mbë të math shumë. Qe pak ziarrm te diek kaqi landë të madhe.

⁶ Edhe gjuha *ashtë* ziarrm, bota e të shtrembëtësë. Kështu gjuha ndër copat të mishit t'ynë *ash'* ajo qi shgryen gjithë korpinë, edhe i ep ziarrm çikrikut jetësë, edhe merr ziarrm prei xhehenemit.

⁷ Sepse qish-do far' egërsinash, e shpendësh, e shtërpinjsh, e gjash gjalla ndë det, sbutetë, edhe *ashtë* sbutunë prei natyrësë nieriu,

⁸ por gjuhën' as ndonji nieri s'mundetë me e sbutunë; *ashtë nji* *gja* e keqe qi s'pushtohetë, plot me vëner qi bije vdekë.

⁹ Me ate bekoimë Perëndinë edhe Atënë, edhe me ate mallëkoimë nierëzitë qi janë bamë mbas shëmbëllimit Perëndisë.

¹⁰ Prei *nji* goje vetëmë del bekim edhe mallëkim. Nukë duhet', o vëllazënit' e mi, me u bamë këto kështu.

¹¹ Mos kroi vrijon ujë t'ambël' edhe t'idhëtë prei *nji* bire vetëmë?

¹² Mos mundet', o vëllazënit' e mi, druja e fikut me bam' ullij, a hardhia *me bamë* *fijq*? Kështu as ndonji krue s'mundetë me bamë ujë të shëllishim edhe t'ambëlë.

¹³ Kush *ashtë* i mentshim edhe i ditshim ndër ju? Le të diftojë vepërat' e veta me butësinë ditunie prei jetësë mirë qi shkon.

¹⁴ Por ndë paçi zmir të idhët' edhe qartë ndë zemërët tuei, mos mburri edhe mos rreni kundrë të vërtetësë.

¹⁵ Ajo dituni nukë sdrif së nalti, por *ashtë* prei dheu, prei fryme, prei dialli,

¹⁶ sepse ku *ashtë* zmir e qartë, atie *ashtë* të përziem e qish-do pun' e keqe.

¹⁷ Por ditunia qi *ashtë* prei së nalti, përpara *ashtë* e këthiellëtë, mbasandai paqtimore, e butë, e bindëshime, plot me përdëllim e me pemë të mira, e pambaitëme anë, edhe pa hipokrisi.

¹⁸ Edhe pema e dreitënisë mbilletë ndë paqtim prei atyneve qi bajënë paqtim.

KAPTINA IV.

¹ Kah *janë* luftënat' e qartatë ndër ju? Jo këndyj, prei dëshërimesh qi bajënë luftë ndë copat të mishit tuei?

² Dëshëroni, e s'keni, vritni, e keni zmir, edhe s'mundeni me fituem; qartoni e luftoni, por s'keni, sepse nukë lypni.

³ Lypni, e nukë merni, sepse lypni keq, qi të prishni ndë dëshërimet tueja.

⁴ Kurvarë e kurva, a nuk' e dini se miqësia e botës' *ashtë* anëmiqësia e Perëndisë? Ai qi të detë pra me qenunë miku i botësë, bahet' anëmiiku i Perëndisë,

⁵ Apor kuitoni se shkronja thotë kot, ajo fryma qi ndenji ndër ju dëshëron për zmir?

⁶ Por *Perëndia* ep *nji* ma të math hir, përandai thotë: "Perëndia rri kundrë madhështorëvet, e u ep hir të përunjëvet".

⁷ Ulni kryetë pra mbë Perëndinë, i rrii kundrë diallit, edhe ka me ikunë prei jush.

⁸ I afrohi Perëndisë, edhe do t'u afrohetë juve. Pastroni duert', o fajtorë, edhe qironi zemërat', o nierës me dy mendie.

⁹ Hiqni keq e bani vajë e qjani; gazi juei le të këthehetë mbë vajë, edhe gëzimi mb' idhënim.

¹⁰ Përunjji përpara Perëndisë, edhe ka me u ngritunë juve.

¹¹ Mos flitni keq njiani për tietërin', o vëllazën; ai qi flet keq për vëllanë, edhe gjukon të vëllanë, flet keq për ligjëënë, edhe gjukon ligjëënë; edhe ndë gjukofsh ligjëënë, nukë je rueitës i ligjëesë, por gjukatës.

¹² Nd'ashtë ligjë-dhanësi ai qi mundetë me shpëtuem edhe me hupunë, kush je ti qi gjukon tietërinë?

¹³ Eni tashi ju qi thoni: Sot a nesërë kemi me votunë ndë këte qytet, e kemi me bam' atie nji vit, edhe kemi me tregjetuem, e kemi me fituem;

¹⁴ ju qi nuk' e dini se qish do të jetë nesërë, sepse qish ashtë jeta juei? Ashtë *nji* avullë qi duketë për pak *kohë*, e mbasandai hupetë;

¹⁵ ndë vend për me thanë: Ndë dashtë Perëndia, edhe ndë rrofshim, kemi me bamë këte a ate.

¹⁶ Por tashi mburreni mbë madhështiat tueja; gjithë të tillë të mburrunë asht' i keq.

¹⁷ Kush di pra me bamë mirë, e nukë ban, ai ban faj.

KAPTINA V.

¹ Eni tashi, ju të pasunitë, qjani e ngrini zaninë nalt tue bërtitunë fort për të hiekunat keq qi vinë mbi ju.

² Pasëja juej u kalp, edhe petëkatë tueja ua brejti teja.

³ Ari juei e argjandi u ndryshk, edhe ndryshku i atyne ka me qenunë për deshmi kundrë jush, edhe ka me ngranë mishnatë tuei si ziarrm; mbëlothtë thesore për ditt e mbrapëna.

⁴ Qe te bërtet paga qi ua mbaitët punëtorëvet qi kornë aratë tueja, edhe të bërtitunat' e korrësavet i ranë ndë veshë të Zotit Shabaoth.

⁵ U kënaqtë e batë pallë mbi dhet; ushqyetë zemëratë tueja, si për ditën' e së therëmesë;

⁶ dënuetë *edhe* vratë të dreitënë, e *ai* nuk' u ndenji kundrë juve.

⁷ Kini zemërë të gjanë pra, o vëllazën, deri mbë t'ardhëmen' e Zotit. Qe bulku te pret pemën' e dheut të çimueshimenë, e ka zemërë të gjanë për ate, deri sa të marri shin' e herëshim edhe të vonëshiminë.

⁸ Kini zemërë të gjan' edhe ju, forconi zemëratë tueja, sepse e ardhëmeja e Zotit u afrue.

⁹ Mos shamtini kundrë njiani tietërit, o vëllazën, qi të mos gjukohi për të keq. Qe gjukatësi te rri përpara dyervet.

¹⁰ Merrni shëmbëllëtyrë, o vëllazënit' e mi, të hiekëmenë keq, edhe zemërën' e gjanë të profetëvet qi folnë mb'emënit të Zotit.

¹¹ Qe te lumënoim' ata qi durojëënë; e ndëgjuetë durimin' e lobit, edhe e patë të mbrapënen' e Zotit, se Zoti ashtë shum' i përdëlyeshim edhe i dhimtshim.

¹² Edhe ma përpara të gjithëvet, o vëllazënit' e mi, mos bani be as për qiell, as për dhe, as ndonji tietërë be, por le të jetë *fjala* juei, po, po, edhe jo, jo, qi të mos bini ndë gjukim.

¹³ Hiek keq kushi ndër ju? Le të faletë, ka zemërë të gëzueshimë kushi? Le të psalli.

¹⁴ Asht' i sëmunë kushi ndër ju? Le të thërresi pleqt' e kishësë, edhe le të falenë mbi ate, e le ta lyejëënë me voj mb'emënit të Zotit.

¹⁵ Edhe urata me besë ka me shpëtues atë që llogon, edhe Zoti ka me e çuem; edhe ndë pastë bamë fajë, ka me ia falunë.

¹⁶ Rrëfeni fajetë njëjani tjetërit, edhe fali njëjani për tjetërinë, që të shëndoshi. Të lutunit' e të drejtit ka shumë fuqi, kur bahetë.

¹⁷ Elia ishte *nji* nieri që pësonte porsia na, edhe u fal me zemërë të njetë për mos me ranë shi, edhe nukë ra shi mbë dhet tre viet e gjashtë muej;

¹⁸ edhe për-së-ri u fal' edhe qielli dha shi, edhe dheu bini pemën' e vet.

¹⁹ O vëllazën, ndë daltë kushi ndër ju jashtë udhësë të vërtetësë, edhe ta këthejë kushi,

²⁰ le ta dijë se ai që këthen fajtorinë prej udhësë gënjeshtaresë, ka me shpëtues *nji* shpirt prej vdekët, edhe ka me mbulues shumicë fajesh.